

Pesma *Ime tvoje* sintetizuje ideje izložbe, prožimanje transcendentnog i transcendentalnog. Odnos nebeskog i zemaljskog se kod umetnice shvata kao simbiotski odnos gde poput odnosa nebeske i zemaljske crkve, jedno ne postoji bez drugog. Eros, iliti ljubav, jeste poveznica dva suprotna sveta. *Crni labud* je oličenje *erosa*, arhistrateg na vratima Raja koji jasno označava granicu dva sveta, svojim tamnim tonovima odudarajući od čistine eteričnog prostora u koji ulazimo, bivajući istovremeno odraz večnog i propadljivog, odnosa dva polariteta koji karakteriše stvaralaštvo Ksenije Popović.

U *Efektu Crnog Labuda* Ksenija Popović istražuje nepredvidivost stvaranja, gde se značenja, materijali i vizuelni kodovi preklapaju, transformišu i ponovo rađaju, ostavljajući posmatraču slobodu tumačenja i lične introspekcije.

Sara Macura, istoričarka umetnosti



Crni Labud, terakota, 90x62x50 cm, 2024.

Ime tvoje

I nemam sada snage,
ali golica mi um.

Ime tvoje, gore nebesko,
i fizičko telo da imaš.

Zamišljam ti krvava stopala,
i pitam se za lice
u koje ne verujem.

I oca tvoga, kao i oca moga, nema.
Tvoj na nebu, moj na zemlji.
U zemlji.

I osećam se kao taj napet vazduh,
koji si možda ti.

I lepota ova koju zamišljam.
Vidim je uvek.

Spominje eros.
Živote, to si ti!

Ksenija Popović



Autoportret, terakota, 38x55x89 cm, 2024.



Mačke, gips, 21x45x26 cm, 2024.



Velika Kandža, gips, piljevina, 115x87x40 cm, 2024.



Biografija

Ksenija Popović rođena je 2000. godine u Beogradu. Studije je započela 2019. godine na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, a diplomirala je na smeru Vajarstvo u klasi dr um. Olivera Parlić Karajanković 2023. godine. Master akademske studije završila je 2024. pod mentorstvom iste profesorke, a jedan semestar master studija provela je u Drezdenu putem Erasmus+ programa. Tokom studija, nagrađena je više puta, uključujući nagradu „Velika Beta“, nagradu „Vladeta Petrić“. Trenutno je student prve godine doktorskih umetničkih studija na FLU.



Crni Labud, terakota, 90x62x50 cm, 2024.

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
Andrija Bojanić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković

Savet Galerije:
Davor Dukić
Milan Bosnić
Olivera Vukotić
Saša Janjić

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print



Ksenija Popović

EFEKAT CRNOG LABUDA

3–15. JUN 2025.

GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA



www.domomladine.org



EFEKAT CRNOG LABUDA / Ksenija Popović

Fenomen Crnog labuda u sociologiji i ekonomiji podrazumeva nepredviđen događaj koji ima značajne posledice po društvo, a iako redak i neočekivan, u retrospektivi se opravdava kao uobičajen sled događaja. Nazivajući izložbu *Efekat Crnog Labuda* Ksenija Popović primenjuje pomenuti koncept na lokalnom nivou i na sopstveno stvaralaštvo.

Forme i motivi u njenim delima nastaju spontano na osnovu ličnih doživljaja, vizuelnih uzora ili materijalnih ostataka prethodnih radova, da bi im se tek naknadno pripisao narativ koji nije u potpunosti određen. Tako pri stvaranju *Autoportreta* umetnica u svom liku uočava ikonografsku sličnost sa predstavama dekapitovanih svetaca i posmrtnih maski. Dva naizgled nespojiva motiva stapaju se u jedno, stvarajući delo koje ostavlja tek obris hrišćanskog stradalništva, bez strogo definisanog značenja.

Deformacija narativa prisutna je i u reljefima, gde materijalna celina ne podrazumeva i narativnu koherentnost. Slično višedelnim oltarskim palama svaka ploča nosi zaseban segment priče, motive pozajmljene iz religijskih i mitoloških predstava. Kako su i sami motivi opšta mesta vizuelne komunikacije, prepoznati su, ali nisu dovoljno precizno određeni da bi se percipirali kroz jedan određen diskurs.

Ksenija Popović ne rekonstruiše samo narativ, već i fizičku komponentu svojih ranijih radova. Višak materijala, sačuvan iz prethodnih skulptura postaje deo novih kompozicija, gde umetnica istražuje mogućnosti oblikovanja i prevođenja značenja kroz sam materijal. Ovaj pristup gradi skulpturu crtački, kolažirajući različite teksture u jednom telu. Materijalnost je ključna, skulptura postoji ne samo kao predmet već i kao svedočanstvo procesa transformacije – smrtno telo besmrtno ideje.

Prevođenje nematerijalnog u materijalno kulminira delima koja izgledaju poput snoviđenja, na međi sna i jave. U romantičarskom ključu okreće se individualnom doživljaju, obigravajući oko opšteg, ali ponovo završavajući na pojedinačnom. Kroz opredmećivanje sopstvenog čulnog doživljaja komunicira sa posmatračem dozvoljavajući individualnu percepciju viđenog koja se zasniva na prepoznavanju arhetipa.